

26 Αυγούστου Παρακλητικός Κανών
ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΥΠΟ 7 ΣΠΑΘΩΝ
ΤΙΤΡΩΣΚΟΜΕΝΗΣ, Δρ. Χαρ. Μπούσια

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τὸ Θεὸς Κύριος **μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.**
Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν ἀπαλύνουσιν πιστῶν τὰς καρδίας, κεχερσωμένας καὶ σκληρὰς καὶ ἀνίκμους, ἐξ ἁμαρτίας μέλψωμεν, Παρθένον ἀγνήν, ἥς ἐπὶ τὰ τιτρώσκουσι, σπάθαι θείαν καρδίαν, καὶ Αὐτῆς προσπέσωμεν, τῇ εἰκόνι βοῶντες· Θεογεννήτορ, λύτρωσαι δεινῶν, ἀτυχημάτων, καὶ θλίψεων δούλους Σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· *Ἀπάλυνον, Μῆτερ, ἡμῶν σκληρὰς καρδίας. Χ.*

ᾠδὴ α' . Ἦχος πλ. δ' . Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀπάλυνον, Μῆτερ, ἡμῶν σκληρὰς, καρδίας εὐχαῖς Σου, Θεοτόκε, σπάθαι ἐπὶ τὰς καρδίαν ἡμῶν ἀγνοημάτων, ἥς καὶ δεινῆς συνηθείας τιτρώσκουσι.

Προβλήματα λύσον, Μῆτερ Θεοῦ, ἐγγάμων καὶ πλάνης, ἀποδίωξον τὴν ἀχλὺν, ἐκ πάντων μορφῇν τιτρωσκομένην, ὑπὸ σπαθῶν νῦν ἐπὶ τὰ προσκυνούντων Σου.

Ἀντίληψις δούλων Σου κραταιὰ, ὑπάρχουσα, Μῆτερ, ἐπευλόγει προσκυνητὰς, μορφῆς Σου καρδίαν τετρωμένης, ὑπὸ σπαθῶν νῦν ἐπὶ τὰς Παντευλόγητε.

Θεοτοκίον

Λαμπὰς προστασίας Χριστιανῶν, διάλυσον ζόφον, βασκανίας, ἀδικιῶν, καὶ νόσων ἡμῶν ἀσπαζομένων, τὴν Σὴν εἰκόνα ἐπτά σπάθας φέρουσιν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὑπερέχου Σῶν δούλων, Μῆτερ Θεοῦ, ἄχραντε, κατασπαζομένων εἰκόνα, Σὴν πανσεβάσμιον, ἐν ἧ καρδίᾳ ἡ Σὴ, ὑπὸ σπαθῶν τετρωμένη, νῦν ἐπτά, Παντάνασσα, δείκνυται, Πάναγνε.

Νικητὰς Σοὺς οἰκέτας, κατὰ παθῶν, Δέσποινα, δεῖξον τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, θείαν εἰκόνα Σου, ὑπὸ σπαθῶν τὴν ἐπτά, τιτρωσκομένην καρδίαν, ἐξ' ἡμῶν, Μητρόθεε, φεῦ, ἀμπλακήματος.

Οἱ πιστοί, Θεοτόκε, τὴν Σὴν μορφήν, Ἄχραντε, ὑπ' ἐπτά σπαθῶν τετρωμένην, κατασπαζόμενοι, Σοὶ ἐκβοῶμεν τρανῶς· τοῦ πονηροῦ ἐπηρείας, καὶ δεινῶν διάσωσον, τοὺς εὐφημοῦντάς Σε.

Θεοτοκίον

Νέκρωσόν μου τὰ πάθη, τὰ ζοφερά, Δέσποινα, τοῦ ἀσπαζομένου μορφήν Σου, τὴν ἀπαλύνουσιν, σκληρὰς καρδίας πιστῶν, ἐκ βλαβερᾶς συνηθείας, ψυχικοῦ νοσήματος, καὶ ἀτυχήματος.

Ἀπάλυνον, σκληρὰς καρδίας, Παρθένε, τῶν ὑμνητῶν Σου, προσκυνούντων πανευλαβῶς μορφήν Σου τὴν πάνσεπτον, σπαθῶν ὑπ' ἐπτά τὴν τιτρωσκομένην.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. ᾠχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Καρδίας σκληράς, Ἀγνή, ἡ ἀπαλύνουσα, τῶν Σῶν οἰκετῶν, μὴ παύσῃ ἐποπτεύουσα, τοὺς Σοὶ καταφεύγοντας, Θεοτόκε, καρδίαν ἡ ἔχουσα, ὑπὸ σπαθῶν ἐπτά ἡμῶν παθῶν, δεινῶς τετρωμένην, Μητροπάρθενε.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Μακαρίζεις Σε πάντοτε, ἄξιον, Παρθένε, ἐστίν, ἥς δίστομος, τὴν καρδίαν τῆς σταυρώσεως, Σοῦ Υἱοῦ ῥομφαία, Μῆτερ, ἔτρωσε.

Ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις, τῶν ἐγγάμων, Μῆτερ, αὐτῶν στειρότητος, σπάθη ἔτρωσε καρδίαν Σου, συμπαθοῦσαν πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Τὴν καρδίαν, Πανύμνητε, ἡ τιτρωσκομένη, Θεογεννήτρια, ὑπ' ἐπτά σπαθῶν, κατάστρεψον, βέλη καθ' ἡμῶν τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον

Ἐπευλόγει με, Δέσποινα, ἥς καρδίαν πάλαι ῥομφαία δίστομος, Σὴν καρδίαν, Μῆτερ, ἔτρωσε, ὅτε Σὸν Υἱὸν εἶδες σταυρούμενον.

Ὦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥῦσαι συμφορῶν, βασκανίας, πλάνης, θλίψεων, καὶ μαγείας, Θεοτόκε, ἥς ἐπτά, σπάθαι ἔτρωσαν καρδίαν Σου τὴν πάναγνον.

Ἡ καταφυγὴ, εὐσεβῶν ἐν περιστάσεσι, Θεοτόκε, ἐκ σπαθῶν ἡμῶν παθῶν, τετρωμένας νῦν καρδίας τάχος ἴασαι.

Μέμνησο ἡμῶν, προσκυνούντων τὴν εἰκόνα Σου, ἐν ᾗ ἔχεις τετρωμένην ἐξ ἐπτά, νῦν σπαθῶν καρδίαν, Μῆτερ παντευλόγητε.

Θεοτοκίον

Ὡς ἡμῶν θερμὴν, ἀρωγὸν Σὲ μεγαλύνοντες, προσκυνοῦμεν Σὴν μορφήν τὴν ὑπ' ἐπτά, νῦν σπαθῶν τιτρωσκομένην, Παμμακάριστε

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νικήτορας, κατ' ἐχθρῶν ἀνάδειξον, ἀοράτων τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν Σὴν μορφήν ὑπ' ἑπτὰ τετρωμένην, σπαθῶν, σεμνὴ Θεοτόκε, πανύμνητε, Σῶν οἰκετῶν ἁμαρτιῶν, βασκανίας καὶ πλάνης αἰρέσεων.

Σκληρότητα, καρδιῶν ἀπάλυνον, προσευχῶν Σου διαθέρμων ἀρότρω, Θεογεννήτορ, ἑπτὰ ἥς καρδίαν, κατατιτρώσκουσι σπάθαι τῶν δούλων Σου, παθῶν δεινῶν, ἀδικιῶν, ἀσθενείας, μαγείας καὶ θλίψεων.

Κατάπαυσον, οἰκετῶν Σου τάραχον, προσκυνούντων εὐλαβῶς Σὴν εἰκόνα, ἐν ἣ τιτρώσκεται Σοῦ ἡ καρδία, ὑπὸ σπαθῶν νῦν ἑπτὰ, Μητροπάρθενε, ἡμῶν κακίας καὶ παθῶν, χαμαιζήλων, θεόνυμφε Δέσποινα.

Θεοτοκίον

Λαμπάδα μοι, μετανοίας ἄναψον, τῷ πιστῶς ἀσπαζομένῳ μορφήν Σου, ὀδυνομένην πικρῶς, Θεοτόκε, καὶ ὑπ' ἑπτὰ νῦν σπαθῶν, πανσεβάσμιε, τιτρωσκομένην ἀληθῶς, ἐξ ἡμῶν ἁμαρτάδων καὶ πτώσεων.

Ἀπάλυνον, σκληρὰς καρδίας, Παρθέने, τῶν ὑμνητῶν Σου, προσκυνούντων πανευλαβῶς μορφήν Σου τὴν πάνσεπτον, σπαθῶν ὑπ' ἑπτὰ τὴν τιτρωσκομένην.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων Σου.

Τὴν Σὴν μορφήν εὐλαβῶς ἀσπαζόμενοι, ὑπὸ σπαθῶν νῦν ἑπτὰ, Μητροπάρθενε, τιτρωσκομένην θερμῶς ἐκβοῶμέν Σοι· θραῦσον Σὴ σπάθῃ εὐχῶν βέλη, Δέσποινα, τὰ καθ' ἡμῶν τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

Προκείμενον. *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Στ.* *Τὸ πρόσωπόν Σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. α' 39 - 49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾷσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα. Ταῖς ὑπὸ διστόμου, ῥομφαίας τετρωμένης, λιταῖς καρδίαν, Σῶτερ, Σῆς Μητρός, φρούρει πάντας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ὀδυνομένης εἰκόνα, νῦν Θεογεννήτορος, χοϊκῶν οἱ σύλλογοι, διὰ πταίσματα, πτώσεις, νοσήματα, πλάνην, ἀδικίαν, βασκανίαν καὶ φαυλότητα, καὶ ἐκβοήσωμεν· Κεχαριτωμένη Μητρόθεε, ἐπτὰ ἥς σπάθαι, Δέσποινα, Σὴν σεπτὴν καρδίαν τιτρώσκουσι, σύντριψον τὰ βέλη, ἐχθροῦ τὰ καθ' ἡμῶν Σῶν προσευχῶν, σπάθαις καὶ ῥῦσαι στενώσεων, Σὲ τοὺς μακαρίζοντας.

Ὡδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦς καρδία διήλθε, Συμεὼν ὡς προεῖπε, ῥομφαία δίστομος, ὁ γηραιὸς πρεσβύτες, Παρθένε, Θεοτόκε, ὅτι εἶδες σταυρούμενον, Σὸν Τόκον, σμῆζον ἡμῶν, τὰ δάκρυα εὐχαῖς Σου.

Ῥῦσαι νόσων παντοίων, προβλημάτων τοῦ γάμου, δεινῶν αἰρέσεων, συμπτώσεων, κινδύνων, καὶ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, Μῆτερ, δούλους Σου, ἥσπερ ῥομφαία δεινὴ, διήλθε τὴν καρδίαν.

Ἀνωτέρους συντήρει, ἐχθρικῆς ἐπηρείας, καὶ βίου θλίψεων, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας, τὴν σπάθαις τετρωμένην, νῦν ἐπτά, Μητροπάρθενε, μορφὴν Σου τὴν ἱεράν, ᾧ Κεχαριτωμένη.

Θεοτοκίον

Σὴν εἰκόνα προθύμως, οἱ πιστοὶ προσκυνοῦντες, Θεογεννήτρια, ὑπὸ σπαθῶν, Παρθένε, ἐπτά τὴν τετρωμένην, ἐκδεχόμεθα χάριν Σου, δι' ἧς ἐχθροῦ μιαιροῦ, συντρίβομεν παγίδας.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Κόπασον σάλον, ἡμῶν παθῶν, προσκυνούντων, Σὴν μορφὴν ὑπ' ἐπτά τετρωμένην, Κεχαριτωμένη, σπαθῶν, Θεογεννήτορ.

Ἄνωθεν, Μῆτερ, ἡμᾶς εὐλόγει, Παρθένε, προσκυνοῦντας μορφὴν τετρωμένην, ὑπ' ἐπτά, Παρθένε, σπαθῶν τὴν Σὴν γλυκεῖαν.

Ῥεόντων πάντας, δεῖξον ἡμᾶς ὑπερόπτας, προσκυνοῦντας μορφὴν Σου ἁγίαν, ὑπ' ἐπτά, Παρθένε, σπαθῶν τὴν τετρωμένην.

Θεοτοκίον

Δεῦτε εἰκόνα, κατασπασώμεθα πίστει, Σὴν σεπτὴν, Ἀγαθή, τετρωμένην, ὑπ' ἐπτά τῷ ὄντι σπαθῶν, Θεογεννήτορ.

Ὡδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν μορφῆς το κάλλος, Σοῦ Υἱοῦ, Παρθένε, τοὺς προσκυνοῦντας μορφὴν Σου ἀξίωσον, ὑπὸ σπαθῶν τετρωμένην ἐπτά, Μητρόθεε.

Ἀγίασον Σοὺς δούλους, πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ὑπ' ἐπτά τετρωμένην εἰκόνα Σου, σπαθῶν, πανάχραντε Μῆτερ, Θεογεννήτρια.

Σὲ πόθω, Θεοτόκε, ἀνυμνολογοῦντες, κατασπαζόμεθα θείαν εἰκόνα Σου, ὑπὸ σπαθῶν τετρωμένην ἐπτά, Πανύμνητε.

Θεοτοκίον

Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα, μὴ ἐλλείπης, Μῆτερ, ὑπὲρ ἡμῶν
προσκυνούντων εἰκόνα Σου, ὑπὸ σπαθῶν τετρωμένην ἐπτά,
Πανάχραντε.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς,

Χαίροις, Μῆτερ ἄχραντε τοῦ Χριστοῦ, ἡ τιτρωσκομένη, τὴν
καρδίαν σπάθαις ἐπτά, διὰ τὰς μαγείας ἡμῶν καὶ βασκανίας, καὶ
συμφορὰς καὶ πλάνας, καὶ ἀσθενήματα.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν εὐλαβῶς, Σὴν σεπτὴν εἰκόνα, Θεοτόκε,
τὴν τὰς σκληρὰς, χοϊκῶν καρδίας, ἐκ πάσης ἀμαρτίας, πιαίνουσιν
εὐχῶν Σου, ρεῖθροις, Πανεύφημε.

Μῆτερ, τὴν καρδίαν σπάθαι ἐπτά, Κεχαριτωμένη, ἧς
διέρχονται ἐξ ἡμῶν, τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ πάσης ἀνομίας, τοὺς
προσκυνούντας σκέπε, θείαν εἰκόνα Σου.

Λύττειρα στειρότητος γυναικῶν, Κεχαριτωμένη, διὰ σπάθης
τῶν Σῶν εὐχῶν, πέφηνας τῶν πίστει, προσκυνουσῶν μορφὴν Σου,
ἣν δίστομος ῥομφαία, πάλαι κατέτρωσεν.

Μῆτερ, τετρωμένην ὑπὸ σπαθῶν, Σὴν σεπτὴν εἰκόνα,
Μητροπάρθενε, νῦν ἐπτά, καὶ ὀδυνομένην, διὰ τὰς ἀμαρτίας, ἡμῶν
ἐν κατανύξει, κατασπαζόμεθα.

Δίστομος ῥομφαία καρδίαν Σὴν, Πάναγνε, διῆλθεν, ὅτε εἶδες
τὸν Σὸν Υἱόν, Κεχαριτωμένη, σταυρούμενον, πρεσβύτης, ὡς
Συμεὼν προεῖπε, Σοὶ ὁ σεβάσμιος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον...

Ἀπολυτίκιον.

Ύμνος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε, ῥομφαία δίστομος, διῆλθε Σοῦ τὴν καρδίαν, προφήτης ὡς Συμεὼν, Σοὶ προεῖπεν, ὅτε Τόκον Σου σταυρούμενον, εἶδες καὶ σπάθαι νῦν ἑπτὰ, τῶν ἡμῶν ἁμαρτιῶν, τιτρώσκουσι Σὴν καρδίαν, τὴν τὰς ξηρὰς καὶ ἀνίκμους, ἡμῶν καρδίας ἀπαλύνουσαν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ύμνος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων οἰκετῶν Σου τὰς σκληρὰς, πίανον καρδίας εὐχαῖς Σου, Μῆτερ τοῦ Λόγου Θεοῦ, σπάθαι ἧς τιτρώσκουσιν, ἑπτὰ καρδίαν Σου, ἣν ῥομφαία, Πανύμνητε, διῆλθε Σὸν Τόκον, ὅτε εἶδες, Δέσποινα σεμνή, σταυρούμενον, Συμεὼν ὡς Σοὶ ὁ Προφήτης, ἀληθῶς προεῖπέ Σοι, ὕμνοις ἵνα μεγαλύνωμεν τὴν χάριν Σου.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν**